

# เมื่อภาคเอกชนเรียกร้อง ให้มีการปฏิรูประบบราชการ



เมื่อวันศุกร์ที่ 15 พฤษภาคม 2569 สถาบันภาคเอกชน 3 สถาบัน ซึ่งประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย ได้ร่วมกันยื่นข้อเรียกร้องต่อฝ่ายรัฐบาล โดยมีข้อเสนอ ดังนี้

- 1.ปฏิรูปกฎหมายและลดขั้นตอน (Regulatory Guillotine
  2. กระตุ้นการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน
  - 3.ยกระดับอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว
  4. พัฒนา และจัดระบบแรงงาน
  - 5.ช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อย
  - 6.ปราบปรามการทุจริต
- นอกจากนั้นภาคเอกชนได้มีการหวั่นเสียดังกล่าวเกี่ยวกับการบริหารราชการแบบไม่มีธรรมาภิบาล ซึ่งมีผลออกมาว่ามีหน่วยงาน

ระดับกรมของรัฐมีประเด็นปัญหาในเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันดังนี้

1. กรมควบคุมมลพิษ: 102,160 บาท
2. กรมเจ้าท่า: 100,000 บาท
3. กรมสรรพสามิต: 94,667 บาท
4. กรมสรรพากร: 89,498 บาท
5. กระบวนการยุติธรรม (ยกเว้นศาล): 88,750 บาท
6. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) / บริการสาธารณสุข: 74,643 บาท
7. กรมทางหลวง: 70,167 บาท
8. กรมโยธาธิการและผังเมือง: 70,000 บาท
9. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช: 68,000 บาท

10. กรมป่าไม้: 67,500 บาท

ในการนี้ผมก็ต้องขอร่วมแสดงความชื่นชมยินดีต่อภาคเอกชนในการร่วมกันแสดงออกดังกล่าว เพื่อให้ระบบราชการของไทยเรามีความโปร่งใส เป็นความหวังและฝากผีฝากไข้ของสังคมได้ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติบ้านเมือง ทั้งนี้ ก็ขึ้นอยู่กับว่า ทางฝ่ายรัฐบาลจะบริหารจัดการรับมือกับข้อเรียกร้องของทางฝ่ายเอกชนได้อย่างไร ซึ่งก็ไม่น่าจะเป็นเรื่องยากลำบาก สลับซับซ้อน เพราะทางฝ่ายภาครัฐมีกลไกเครื่องมืออยู่

มากมายที่ต้องให้บริการตอบสนองความต้องการของภาคเอกชนและประชาชนอยู่แล้ว แต่ยังคงขาดการบูรณาการ และความบกพร่องในเรื่องความเอาใจใส่ดูแลกำกับการ เพื่อให้การบริการรับใช้สังคมนั้นราบรื่นและไม่หลงทางไปกับเรื่องการหาประโยชน์เข้าตัว นอรัษฎร์บังหลวง เอาเปรียบสังคม และบ่อนทำลายประเทศชาติ

ในการบริหารราชการหนึ่งใดโดยเฉพาะในเรื่องที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ ฝ่ายภาครัฐก็จะต้องมีหน่วยงานหลักที่เป็นแกนกลาง และมีหัวหน้างานที่สามารถทำงานได้อย่างเต็มเวลา มิใช่เป็นงาน “ฝาก” ทั้งนี้ ก็เพื่อแสดงความเอาใจจริงเอาใจ และแสดงความชัดเจนว่า ใครผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบ โดยในระหว่างนี้ ขณะที่ยังอยู่ในวาระการเตรียมการต่างๆ ก็คงจะไม่เกินวิสัยที่แต่ละปลัดกระทรวงจะตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆ ของกระทรวงของตนไปก่อนล่วงหน้า แล้วนำผลข้อคิดเห็นมาสู่ที่องค์กรหรือคณะกรรมการกลาง เพื่อมีข้อยุติร่วมกัน

หลายๆ ประเทศที่เจริญแล้ว ก็ได้มีการยกเลิกระบบการขออนุญาตต่างๆ มาเป็นระบบขั้นตอนที่ผู้ประกอบการ หรือผู้ขออนุญาตจะต้องปฏิบัติตามให้ครบถ้วน โดยที่ฝ่ายภาครัฐที่เกี่ยวข้องก็มีหน้าที่เพียงการตรวจสอบว่าได้มีการปฏิบัติแล้วครบถ้วน

หรือไม่ ซึ่งทำให้ไม่ต้องพึ่งพาหลักการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงาน ที่เป็นสาเหตุพื้นฐานของความไม่ยุติธรรมมาโดยตลอด

ทั้งนี้เมื่อข้อสังเกตว่า การสำรวจยังเสี่ยงที่มีผลสำรวจออกมาเกี่ยวกับ 10 กรม ที่มีปัญหาคอร์รัปชันหรือไม่มีธรรมาภิบาลดังกล่าวนั้น ไม่ได้มีชื่อ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ติดเข้ามา ซึ่งก็ไม่อาจทราบได้ว่าเป็นลำดับที่เท่าไรหลังจากนั้น แต่ก็แน่นอนว่ามีประชาชนชาวไทยไม่น้อยที่อยากจะทำ เพราะเป็นหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับชาวต่างประเทศที่เข้ามายังประเทศไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งก็เป็นที่ยับยั้งอย่างกว้างขวางถึงความไม่ค่อยจะสะดวกต่างๆ อันเนื่องมาจากการกำหนดขั้นตอนที่ตึงเครียด มากไปด้วยหลักการใช้ดุลยพินิจของเจ้าพนักงาน

ขณะที่ประเทศไทยพยายามเดินทางไปสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนของนานาชาติ แต่สังคมไทยเรากลับไม่สามารถจะเชื่อมั่นในการทำงานของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองที่เป็นประตูต้อนรับแรกของประเทศไทยอย่างเต็มที่ มันจึงเป็นสิ่งที่ย้อนแย้งและควรได้รับการสนใจแก้ไขอย่างเร่งด่วน

กษิต ภิรมย์  
kasitfb@gmail.com